

י"ט באלול
24 בספטמבר
יום ג'

החברים בקרו אמש אח נעמני, מלבד הרכישות הרבה ספר
להם גם קל המצב. בקבינט יש שחי סיעות: של מקדונלד ושל סנורן.
וב הוא אנשי מקדונלד. בהשפעת אשתו נוטה סנורן לציונות.
מקדונלד נשחנה. לויצמן אמנם דבר טובות. ויצמן אמר לו בגנף שאם
הממשלה האנגלית, אשר עד היום לא מלאה את התחייבויותיה חוסין
בדרך זו גם להבא ולא תשנה במעשים את יחבת - יהיה מוכרח להתפטר
ולספר לעם היהודי את הסבה. הוא יוכל להקשות את שהותו באמריקא,
אבל לא יעשה זאת, ואינו בא אליו באיומים. מקדונלד הבטיח שהממשלה
תעשה הכל למען אפשר את המשך פעולתו. אולם בינתיים מנה וב את
הוקדה בלי ידיעת הממשלה. וב דרש מהקבינט ומהמפלגה שלא תתערב

בענין א"י, והם הבטיחו לו. ויצמן, רדינג ומונד אינם נפגשים
יותר עם פספילר ופספילר יודע זאת. מונד כתב לפספילר שימנה
ועדה מאנשים בעלי משקל והציע את סמוס וגנרל ג'ייקובס. אולם
מזכיר וב ענהה לו שוב אינו בלונדון ולא קרא הסכתב. למחרת
כתב לו וב שכבר מנה ועדה ופרסם שמוחיהם בטרם קרא מכחבו, ובכוונה
סנה אנשים לא חושבים למען שהם לא ייקבעו את הפוליטיקה בארץ,
והוא סוכן אחר כך למנות ועדה שניה כפי הצעתו. מונד ענה שאין
נושכים פעמים אגם אחד.

בשאלת העליה דנו והיו מחננדים, כי יש חוסר עבודה בארץ...
ובלי כסף - 50 לא"י לכל חלוץ למען קיומו במשך חצי שנה - אין להעלות
אנשים (דעת סקר). זה יחן כונד 50.000 בשביל אלף חלוצים...
בתחילה היה גם רוטנברג בין המחננדים לעליה, אך כשרדינג שאל דעתו -
ענה בחיוב.

ורבורט טלגרף לויצמן סניו-יורק ב-7 ספטמבר:

(1) לא להתליף הרבה פקידים, פן יהפכו לשונאים באנגליה

(2) לא מיעץ any premature american rally trip

אחרי קבלת רשיון לעליהן מבקש ויצמן להשתתף בישיבה בפרים למען
שפרנקל, נתן, סבס, וסרמן, רוטנברג ואחרים ישיגו הון לאדמה ועסקים
לקשר המושבות הקיימות יחד בשטח רצוף.

(3) זה אפשר רק אם יושב ההסכם והאומץ בארץ למצב של י
המאורעות. לשם כך מיעץ ויצמן ללכת לארץ להשיג מנוצרים ומושלימים
הבעות רצון טוב.

4) רק קנאות החשוב על עליה מיד במרם יוגשמו הבטחות
למושבות ובטרם חסודר מגביה משוחפת עם הגונם והקרן תעשה חכניות
לקיום הבטחותיה הקודמות. קליסקי אמר לו אחמול שקרן העזרה מפריעה
למגביה קרן היסוד.

5) נחוץ לדעת צרכי ה"אמירגנסי" ואז יקבעו חכניות
סגת לשלוש שנים, ובטרם יתחילו בכך יאפשרו לקרן היסוד ל"נקות את
שולחנה".

6) מעריך האומץ של ויצמן והמאמץ של מקדונלד אך
יש סכנה שהעם היהודי יסתלק מהתענינותו בארץ במורת רוח שנגלחה
במעשים ובדברים(ז). עלינו להחזיר האמון במלאנו החוב הראשון לעם
על האדמה, הגדלתו במספר, רצויה בהדה שניה(ז) ויעשה רק הבדל בלתי
ניכר, בטעה שזרם אנשים נלהבים ולא מוכשרים ובצקקות הורה יכבידו
את חיי אלה הנכצאים בארץ וחוסר העבודה יותר גרועים.
7) יושמע רוטנבר וקליסקי בלי דעה קדומה. דברתי
רק עם פרידל ואדלר הססכיסים."

פספילד פנה ללוק אם נכון הדבר שהוא מפרק הנשק מהגנה
העברית. לוק ענה שהיהודים יורים בחולים ואופיצירים אנגלים. לאחר
קבלת ידיעה זו שינה פספילד את דעתו. כפי שאמר לי אליהו היו שני
מקרים כאלה: אחד בירושלם, שאיזה צעיר יהודי (חוששים פרקציונר)
ירה בפטרול. השני בחיפה: פולי בא למקום שהיה משמר של הגנה. לא
הכירו אותו והושיטו לקראתו אקדוח ודרשו הידים למעלה. שאלו לשמו
ומיד כמובן הסירו האקדוח.